

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum VII. Cùm homines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

2. De jure communi, etiam de personalis industrie lucris solvenda sumi decima, consuetudo tamen circa has obser-vanda.

Notandum primum. Prælatis Ecclesiærum incumbit, ut parochianos, si in mora, aut negligentiâ sint, moneant, & inobedientes sub excommunicatione compellant, ad solutionem decimarum; nam ad Prælatum, videlicet Episcopum, ratione maneris sui pertinet cura Ecclesiærum, ut eorum jura conservet, & immixtui vel tolli non patiatur. Videri potest Gl. in c. 3. de officio Archidiaconi.

1. Notandum secundum. Spectato communi jure etiam de foeno, lanâ, & minu iobibus proventibus, immo etiam de molendino, pïscatione, venatione, & alijs personalis industrie, decima solvenda sunt. Hac tamen in re consuetudo provinciarum atten-didebet, per quam decimæ personales, sive ex lucris personæ provenientes fermè ubiq; abolitæ sunt, uti docui lib. 4. tra. 6. c. 1. n. 4.

CAPITULUM VI.

Nuncios.

PARAPHRASIS.

Mandat Alexander III. Vintoniensi Episco-po, ut parochianos, seu dicæcelanos de apibus (videlicet fructu ex apibus collecto, id est, melle & cera) & de omni fructu decimas solvere per censuram Ecclesiasticam compellat. Vide, quæ dixi in c. præcedente, & Concilium Tridentinum Sess. 25. c. 12. de reformatione.

CAPITULUM VII.

Cùm homines.

PARAPHRASIS.

Incolæ de Hortona, qui de frugib; novem fibi retentis partibus, decimam pa-rochia sine diminutione solvere debe-

bant, priusquam id facerent, servis & mercenariis suis totius animi mercede ex frugibus non decimatis solvabant, ex residuo autem decimam partem Ecclesiæ dabant. Hoc intellecto mandat Ale-xander III. ut de fructibus collectis de-cimam partem mox solvant, atque de subtrahitis Ecclesiæ fructibus dignam sa-tisfactionem præsentent.

SUMMARIUM.

1. *Decima prædiale solvenda sunt, non deducuntis expensis.*
2. *Transiunt ad quemcumque possessorem cum hoc onere fructus indecimati.*
3. *Qui in mora est solvendarum decimarum, si ea propterea pereant, ad satisfactionem parochio præstandam ob-ligatur.*

Notandum primum. Decimæ prædia-les solvenda sunt non deducuntis im-pendijs. Ita etiam habetur in c. non est 22. c. tua 26, eodem tit. & explicavi in eodem tralt. 6. o. 2. n. 4.

Notandum secundum. Postquam fru-²ctus à solo separati sunt, decima pars ad Ec-clesiam spectat. Hinc sequitur primò. Quod fructus indecimati ad quemvis possessorum cum hoc onere transeant, uti docet S. Thom. 2. 2. q. 87. c. 4. ad 2. & explicavi latè cit. c. 2. n. 4. Vide etiam Rebuffum de decimis q. 12. ubi ostendit, monitione opus non esse, nisi eo fine, ut censura propter contumacia-m, moroso debitori inferri possit juxta c. 5. hoc tit. alioquin verò collectis frugibus statim paratus esse debet colonus ad decimæ præstationem.

Sequitur secundò. Si colonus in solven-di mora sit, & ob eam decimæ auferantur, vel pereant, quod satisfactionem præstare debeat parochio l. cùm res 47. §. ult. ff. de le-gatis primò. ubi distingunt Doctores, an nihilominus res peritura fuisse apud credi-torem, si solutio in tempore facta fuisse, nec ne. Quod si colonus obtulit parochio, vel eum monuit, ut recipiteret, isque acci-pe

362 Decret. Greg. Lib. III. Tit. XXX. Cap. VIII.

perē neglexit, periculum, atque interitus rei, si culpa coloni non intervenit, Parochio incumbit, L. qui decem 72. ff. de solutionibus. Ceterum si postea iterum rec pere velit Parochus, at colonus dare recusat, tunc iterum in culpabili mora censetur esse colonus; semper enim posterior mora nocet L. illa 17. ff. de periculo, & cōmodo rei vendite. & tradit Gl. hīc V. fructibus collectis.

CAPITULUM VIII.

Dilecti,

P A R A P H R A S I S.

Monachi de Neuclan impetrarunt à Papa privilegium, ut non teneantur decimas solvere ex prædijs, qua proprijs laboribus, ac sumptibus colerent; posteā verò multa prædia sita in parochia, Abbatis & Fratrum S. Crucis, ex quibus ipsi decimas, & sustentationem percipiebant, conduixerunt ad firmam, sive sub certa annua pensione. Ea re, cū Abbas & Fratres S. Crucis se enormiter gravatos sentirent, Alexandro III. questi sunt; is responderet, non fuisse suam, aut Antecelsorum luorum intentionem, ut ex possessionibus conduceat Monachi privilegiati decimas non solverent, idè mandat ipsis, ut ex talibus prædijs, ex quibus anteā Abbas & Fratres S. Crucis decimas accipere soliti sunt, integrè eisdem solvant, aut cum ipsis amicabiliter rem componant.

S U M M A R I U M.

1. Privilegium de non solvendis decimis ex illis, qua proprio labore, aut sumptu quis colit, intelligi non debet de prædijs conductitijs ad decimas obligatis.
2. Neque de prædijs emphyteuticis taliter obligatis.

Notandum primum. Si aliquibus à Papa privilegium datum sit, ut ex præ-

dīs, quæ proprio labore, aut sumptu coloni decimas solvere non debeant, si non intelligunt de prædijs conductitijs. Ratio, quæ a privilegii quatenus cedit in alterius præjudicium, stricè est interpretandum, ut docui lib. I. tra. 4. c. 23. n. 5. §. dixi acsem. Item Principis privilegium non intelligi debet, ut per illud grave prejdicium alteri inferatur L. 2. C. de prebū Imperatori offerendis. & tradit Innoc. in cūm dilecti V. beneficijs. de donationibus dixi in c. 3. hoc. tit. tale autem nullus præjudicium, & damnum parochialis Ecclesie, si Religiosi etiam in conductitijs prædijs decimas solvendis immunes essent: itaq; privilegium datum Religiosis ad præ propria restingendum est, & non de conductitijs accipiendum.

Idem quoque sentendum de prædijs emphyteuticis, id est, quæ Religiosi privilegi in emphyteusis accipiunt, si antea decimas fuerint obligata, propter illud prægium, non solvendi decimas, ex propriis laboribus (sive ex prædijs, qua propria manu, aut sumptu excolunt) non esse evanta, sicuti bene docet Suarez lib. I. ad divis. c. 19. n. 12.

Notandum secundum. Si Religiosi prædijs, contra prædia non sufficiant ad sustentationem, possunt conducere aliena, ut eae colant, non causâ lucri, sed ob necessitatem sustentationem. Ita Gl. in c. ali. dif. 16. & docui lib. 3. tra. 4. c. 17. n. 39.

C A P I T U L U M I X.

Suggestum.

P A R A P H R A S I S.

Abbas, & Fratres Dolonenes significavit Alexandro III. quid Abbas, & Fratres monasterij Ursinensis decimas ab ipsa contra suorum privilegiorum rem exigere, & auferre conentur. Ad hoc rescribit Papa, & mandat Abbat, & Fratribus Dolonenibus, ut cum Ursinensis super decimis componant.